

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Hermes Theologicvs, Id est Synopsis totius Theologiæ, perspicuè, doctè, subtiliter, ac breviter discussa

Et In octo Partes ... distincta ...

De Angelis Actibvs humanis, & Legibus

Vindalium, 1646

Cap. I. De beatitudine.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38834

TRACTATUS BREVIS
DE BEATITVDINE
SVPER NATVRALI
ET ACTIBVS HVMANIS
quibus comparatur.

CAPVT. I.

De Beatitudine.

CVM finis vltimus Ange-
lorum & hominis fit Bea-
tudo supernaturalis, æquū
est vt ab ea initium mora-
lis scientiæ Christianæ
auspicemur, nam in practicis quoties
methodus prudentiæ id patitur, à fine
tanquam à scopo totius tractationis est
ordicndum.

 SECTIO I.
De Beatitudine obiectiua.

Beatitudo supernaturalis pariter naturalis, de qua moralis Philosophia agit & ad nos non spectat; diuiditur in obiectiuam & formalem, quia finis omnis completè sumptus ex obiecto bono & eius adeptione constat.

CONCLUSIO I. Beatitudo supernaturalis consistit in Deo clarè viso. Prob. quia id solum est obiectiua Beatitudo quod totam voluntatis capacitatem explere potest. Hoc autem solus Deus clarè visus præstare valet, ergo, &c. Maior est clara minor probatur. Quia id solum quod continet omne bonum eminenter potest explere voluntatem, & ita eam satiare vt nihil vltius expetat; nihil enim cognoscetur extra illud obiectum esse appetibile. Solus autem Deus continet omne bonum eminenter, ergo solus clarè visus saturare potest inexplebilem alioqui voluntatis cupiditatem.

Errores aliorum qui fœlicitatem vel in voluptate, vel in aliis bonis colloca-

DE BEATITVDINE. CAP. I. 103
runt refellit hic S. Thom. q. 2. Boëtius
2. & 3. de consolatione.

Dixi sitam esse Beatitudinem obie-
ctiuam in Deo, non vtrunque sed clarè
viso, nisi enim Deus euidenter nobis in-
notescat, non potest rabida prorsus boni
cupiditas quæ voluntatem irrequieto
motu exagitat, cumulatè & adæquatè
compesci; Aliquid enim semper suauius
sibi comparandam exhibebit, ergo vo-
luntas nostra satiabitur tantum cum ap-
paruerit gloria Dei, & videbitur Deus.
Deorum in Sion Psal. 83.

CONCLUSIO II. Obiectum
nostræ Beatitudinis inuehit omnes per-
fectiones vt in Deo sunt.

Ratio quia obiectum nostræ Beatitu-
dinis est Deus vt in se est; vt sic comple-
ctitur omnem perfectionem; nam ex eius
omnipotentiâ, omniscientiâ, omnibonita-
te à parte rei existit vnum optimum, er-
go, &c. Vide vsq; dis. 12. nu. 6. & disp.
13. nu. 2. Nec beati Deum vt in se est
intuentes eius bonitatem, ab aliis attri-
butis distingunt.

CONCLUSIO III. Perfectiones
Dei non tantum absolutæ sed etiam re-
latiua per se & directè ad totalem ra-
tionem obiectiuam beatificam spe-
ctant.

Est contra Molin. 1. p. q. 12. Prob. conclus. quia obiectum Beatificans est Deus prout in se est; re ipsa autem Deus, est Pater, & Filius & Spiritus sanctus, ergo, &c.

Non enim Deus est obiectum beatificans secundum aliquas perfectiones, sed prout videtur, atque adeò non vt vnus, sed vt trinus; nec relationes diuinæ concurrunt per accidens ad obiectum beans componendum. vt Caieta 2. 2. qu. 2. art. 8. nota, non enim personalitates diuinæ sunt accidentales Deo, sed verè integrant & complent id obiectum totale prout beans, quia est beatificum, prout videtur vt in se est, & consequenter non tantum vt vnus, sed etiam vt trinus.

SECTIO.

De Beatitudine formali.

NOta Beatitudinem formalem esse possessionem summi boni, seu obiecti beatificantis; nam quantumuis illud obiectum sit omnibus numeris absolutum, non tamam beare potest animam, nisi ab ea possideatur, & cum eâ coniungatur, quæ causa est cur Becanus voluerit no-

DE BEATITVDINE. CAP. I. 105
men Beatitudinis magis propriè cadere
in possessionem quam in obiectum.
Tract. 1. qu. 1. in fine.

CONCLUSIO I. Formalis Bea-
tudo non consistit in actu increato vo-
luntatis diuinæ de creatura beanda, ipsi
creaturæ appropriato, & velut infito.

Est contra aliquos Theolog. apud
Gregor. in 2. d. 7. q. 2. in argum. contra
3. & apud Capreol.

Prob. 10. quia damnatur ea sententia
ab Agathone Papa in Epist. ad Imperato-
rem quæ est in 6. Synodo, in actione 4.

Prob. 2. quia non potest Deus attingi
ab animâ, siue per intellectum, siue per
voluntatem, sine actu vitali & operatione
animæ. ergo ille actus debet esse actio
immanens & infidens animæ, & habere
dependentiam à principio interno & vi-
tali; debet enim potentiam vitalem in-
formare vitaliter; ergo nequit esse vnio
actus diuini, qui non potest animam in-
formare & à principio vitali dependere.
Quæ omnia ex Philosophia & libris de
anima patent.

CONCLUSIO II. Beatitudo
formalis sita est in operatione aliqua &
actu vitali creaturæ.

Ratio est, quia debet esse perceptio
summi boni & tendentia in illud vt mox

dicam, at omnis perceptio obiecti debet esse vitalis, est enim aduertentia ergo debet esse anima aduertens, hoc est vitaliter operans, ergo cum actu vitali. Vide Less. l. 2. de summo bono cap. 10. Suar. l. de attrib. Dei negat. cap. 7. num. 7.

CONCLUSIO III. Beatitudo formalis in sola intellectione & visione intuitiua, vt vera obiecti beatifici possessione collocanda est.

Ita D. Thom. Cajet. Conrad. Durand. Ferrar. Vasq. disp. 2. cap. 3.

Probatur ratione, quia Beatitudo formalis est acquisitio & consecutio obiecti beatifici, & eius quædam veluti apprehensio.

At qui solus intellectus apprehendit & possidet obiectum, ergo beatitudo formalis est tantum actus intellectus. Minor probatur, quia voluntas trahitur potius & possidetur ab obiecto, quam illud possideat, at intellectus formaliter obicit bonum, & præsens facit, & illud veluti continet. Vide Philosophos morales in disp. de Beatitudine.

CONCLUSIO IV. Beatitudinis formalis quæ actu intellectus essentialiter constituitur, duosunt veluti corollaria amor, & gaudium.

Hoc tantum euincunt qui beatitudi-

nem formalem collocant in amore vel gaudio. In amore sitam esse vult Scotus, in delectatione sola Medina; in visione & amore coniunctis, Salas tract. 2. disp. 2. nu. 48. In intellectione, amore & delectatione. Valent. disp. 1. q. 3. p. 1. Pinelli parte 1. operis de altera vita. Less. de summo bono.

Probat, quia id quod non est essentialiter possessio summi boni, non est essentialiter & formaliter beatitudo formalis; at amor & gaudium non est possessio summi boni vt constat ex conclus. 3. sed eam præsупponit, ergo. &c.

Dices sine amore & gaudio anima videns Deum non esset perfectè beata. Resp. non esset perfectè id est essentialiter beata, nego; complectiuè & integraliter, concedo. Quia amor & delectatio sunt beatitudinis complementa & veluti proprietates, nam possessionem summi boni, hoc est essentialem beatitudinem præsупponunt, & ab ea deriuantur.